

България. Ние казваме: обединението, отъ което широките се боят като отъ огънь, наистина е върховна необходимост днесъ, но то тръбва да стане *върху ясна борческа професионална платформа*, а не със цель (както искатъ неутралистите) да се превърне обединения съюзъ въ чисто културно-просветна или, още по-добре, въ чисто фашистка организация, членуваща, напр., въ „Отецъ Паисий“.

Учителите-лъвичари, делегати въ конгреса на БУС, тръбва да дадатъ примѣръ и, като изнесатъ и защитятъ достойно единствено това правилно становище по тоя и всички други въпроси (напр., като подчертаятъ, че фразитъ за педагогическата и гражданска свобода на учителя си оставатъ абсолютно празни, щомъ не се води борба противъ фашизма и реакцията; че свободно, свѣтско и трудово училище е немислимъ въ несвободното, нетрудовото и попско-фашисткото днешно общество и т. н. и т. н.), да издигнатъ високо нашите, на българското народно учителство, искания и лозунги:

За реалия заплата, съответно посаждването на живота и културните нужди на учителя;

За служебенъ стабилитетъ и педагогическа и гражданска свобода на учителя и учащите;

За връщане всички уволнени отъ 9 юни насамъ учители;

За откриване основни училища и прогимназии въ всички населени мяста въ страната и гарантиране задължителността и безплатността на първоначалното образование;

За запазване и разширяване правата на училищните настоятелства;

За редовно изплащане заплатитъ и освобождаване учителя отъ ангариината работа вънъ отъ у-щето и отъ задължението му да участва въ разни явни и тайни фашистки и др. т. организации; за освобождаването му отъ всички трудови и др. тегоби и данъци; за бесплатно лъчение и курортна почивка на учителя и семейството му;

Противъ фашизма, попцината и шовинизма, насаждани днесъ въ училището;

Противъ империалистическата и антисъветска война;

Противъ чл. 70, чл. 109 и ЗЗД — за пълна и безусловна политическа амнистия.

Долу съзнателните орждия на фашизма въ БУС — солиалфишистите и неутралфашистите!

Да живѣе обединения върху борческа платформа Съюзъ на учителите въ България — Членъ на Общия Синдикаленъ съюзъ на всички държавни и частни наемници у насъ!

Да живѣе борбата на работническата класа и на всички трудящи се, експлоатирани и потискани, чиято победа единствено ще гарантира изграждането на свободното трудово училище въ България!“

Въ тѣзи два позива на учители-лъвичари е застъпено очевидно становището на класовото учителско движение, което, следъ една шестгодишна пауза, почва наново да се надига и проявява публично, затова и двата позива бѣха посрѣдници крайно враждебно отъ цѣлата правителствена и опозиционна буржуазна преса. Правилно се наблюда въ история позивъ, че обединението тръбва да стане върху ясна